

Arrest

nr. X van 12 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X die *loco* advocaat X verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerdere asielaanvragen heeft uiteengezet, met name zijn vrees voor de familie van S.

Verzoeker zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing van zijn eerste asielaanvraag werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 40.011 van 9 maart 2010. Zijn tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 144.899 van 5 mei 2015.

Ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een brief van de "International Federation of Iraqi Refugees", een brief van zijn advocaat, zijn identiteitskaart, zijn nationaliteitsbewijs en zijn paspoort.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van een van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet begrijpt dat de commissaris-generaal zich zelfs niet de moeite heeft getroost om de organisatie "International Federation of Iraqi Refugees" te contacteren teneinde te horen wat dit onderzoek door deze organisatie heeft opgeleverd, wijst de Raad er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van het asielrelaas in de eerste plaats rust op de asielzoeker zelf en het niet de taak is

van de commissaris-generaal om zelf lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Verder blijkt uit de bestreden beslissing omtrent de brief van de "International Federation of Iraqi Refugees" dat: "Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, namelijk een brief van de International Federation of Iraqi Refugees (IFIR) dd. 30/08/2015 die uw problematiek bevestigt en een brief van uw advocaat waarin wordt opgeroepen tot een in overweging name van uw dossier, moet worden vastgesteld dat deze onvoldoende bewijskracht dragen om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Beide brieven werden immers ter uwer behoefte opgemaakt en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Bovendien konden aan uw verklaringen geen geloof worden gehecht, waardoor deze nieuwe voorgelegde documenten bezwaarlijk ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen worden beschouwd. Documenten volstaan daarenboven op zich niet om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u het document van de IFIR via via ontving. Hoewel u beweert dat deze organisatie uw asielmotieven onderzocht zou hebben is hier bovendien niets van terug te vinden in het document zelf. Het document bevat immers enkel een hoogst summiere samenvatting van uw voorgehouden vluchtmotieven. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het document stelt dat u na uw terugkeer nog bedreigd werd door de familie die, hoogst bevreemdend, in het document niet eens bij naam wordt genoemd. Dit terwijl u bij uw vorige asielaanvraag geen melding had gemaakt van nieuwe concrete dreigementen na uw terugkeer. Gezien bovenstaande vaststellingen kunnen deze documenten niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergroten dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming."

Uit de bestreden beslissing blijkt dat: "De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet." Verzoeker poneert dat de beslissing zelf niet buigt op recente achtergrondinformatie om te stellen dat verzoeker zijn regio veilig genoeg is om geen risico in te houden inzake artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete en valabele argumenten bijbrengt die de informatie van de commissaris-generaal in een ander daglicht stellen en de eruit gedane gevolgtrekkingen weerleggen. Hij toont niet aan dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal niet langer juist of actueel zouden zijn.

Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad, merkt de Raad op dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep."

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 juli 2016, voert verzoekende partij aan dat in de beschikking wordt gesteld dat er geen nieuwe elementen zijn in haar derde asielaanvraag, terwijl zij wel degelijk originele documenten heeft ingediend, met name een brief van de “International Federation of Iraqi Refugees”, een brief van haar advocaat, haar identiteitskaart, haar nationaliteitsbewijs en haar paspoort. Verzoekende partij is van oordeel dat dit een begin van bewijs is en dat haar nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Verzoekende partij vervolgt dat de Koerdische situatie de laatste tijd sterk gewijzigd is door de aanvallen van IS enerzijds en de aanvallen van Turkije anderzijds zodat in haar hoofde minstens de subsidiaire bescherming moet worden toegekend. Verzoekende partij wijst er tenslotte op dat zij ernstige medische problemen heeft zoals blijkt uit de attesten en dat zij zelfs geconcludeerd werd.

Betreffende de door verzoekende partij in het kader van onderhavige asielaanvraag aangebrachte documenten, namelijk een brief van de “International Federation of Iraqi Refugees”, een brief van verzoekende partij haar advocaat, haar identiteitskaart, haar nationaliteitsbewijs en haar paspoort, verwijst de Raad naar hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing (en de beschikking) wordt vastgesteld, met name: *“Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, namelijk een brief van de International Federation of Iraqi Refugees (IFIR) dd. 30/08/2015 die uw problematiek bevestigt en een brief van uw advocaat waarin wordt opgeroepen tot een in overweging name van uw dossier, moet worden vastgesteld dat deze onvoldoende bewijskracht dragen om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Beide brieven werden immers ter uwer behoefte opgemaakt en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Bovendien konden aan uw verklaringen geen geloof worden gehecht, waardoor deze nieuwe voorgelegde documenten bezwaarlijk ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen worden beschouwd. Documenten volstaan daarenboven op zich niet om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u het document van de IFIR via via ontving. Hoewel u beweert dat deze organisatie uw asielmotieven onderzocht zou hebben is hier bovendien niets van terug te vinden in het document zelf. Het document bevat immers enkel een hoogst summiere samenvatting van uw voorgehouden vluchtmotieven. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het document stelt dat u na uw terugkeer nog bedreigd werd door de familie die ,hoogst bevreemdend, in het document niet eens bij naam wordt genoemd. Dit terwijl u bij uw vorige asielaanvraag geen melding had gemaakt van nieuwe concrete dreigementen na uw terugkeer. Gezien bovenstaande vaststellingen kunnen deze documenten niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergroten dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Uw identiteitsdocumenten zijn voorts louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst, maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven”*. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststellingen. Ze beperkt zich louter tot de zeer algemene stelling dat zij wel degelijk originele documenten heeft ingediend en dat dit een begin van bewijs is en dat haar nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, doch ze brengt geen concrete en valabele gegevens die ook maar enigszins afbreuk vermogen te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen met betrekking tot die documenten *in concreto* wordt vastgesteld. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal vormt geen dienstig verweer en vermag geenszins de motieven van de bestreden beslissing en de grond in de beschikking te ontkrachten of weerleggen.

Verzoekende partij oppert voorts zeer algemeen dat de Koerdische situatie de laatste tijd sterk gewijzigd is door de aanvallen van IS enerzijds en de aanvallen van Turkije anderzijds, doch ze brengt geen

concrete en objectieve gegevens aan en de Raad beschikt niet over informatie waaruit zou (kunnen) blijken dat de situatie in verzoekende partij haar regio van herkomst, de noordelijke provincie Suleymaniyah in Irak, van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partij tot slot laat gelden dat zij ernstige medische problemen heeft zoals blijkt uit de attesten en dat zij zelfs gecolloqueerd werd, stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het kader van onderhavige asielaanvraag geen enkel medisch attest heeft neergelegd, en dat zij van die beweerde medische problemen (en documenten), welke dan ook, zelfs niet de minste melding heeft gemaakt tijdens haar gehoor in het kader van haar huidige derde asielaanvraag, en dat zij er evenmin gewag van heeft gemaakt in haar verzoekschrift. Daargelaten de vaststelling dat zij er aldus eerder in het kader van haar huidige derde asielaanvraag met geen woord over sprak en zij geen enkel attest dienaangaande neerlegt, dient verzoekende partij zich voor de beoordeling van haar beweerde medische problemen, zo deze er al zijn van welke aard en ernst dan ook, te wenden tot de daartoe geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij brengt aldus, gelet op het voorgaande, geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 5 juli 2016 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS